

שיר האצטונג
 עסקן אים זיך
 פרשג אשפטים

3"ס

שיר הפרשה

קוראים יקרים ונפלאים!

"מכשפה לא תחיה" אמת, כי זו מצוה קצרה אבל שווה מאד! וכך עוד חמישים מצוות בתורה המבדילות בינינו לבין הגויים, שלא נלך בחוקותיהם, תרבותם ופריצותם וכך ניהיה עם קדוש לד'.

מכשפות מצויות יותר ממכשפים כי כישוף תופס את הרגש של האדם, כביכול זה מחזק אותו, אבל רק לזמן. הגמרא אומרת שאם ראית בר אנוש שנהיה פרוש מכל העולם הזה באופן שסותר את סגנונו האישי- זהירות!! כנראה הוא מחביא משהו.. כישוף או משהו דומה... כתוב במדרש כי פרעה קרא לבלעם ויתרו שהיו מכשפים גדולים, ומצרים הייתה מקום כישופים ואי אפשר היה לצאת ממנה בגלל הכישוף, והחרטומים התעסקו בכישוף ושדים ומלאכי חבלה.. וביציאת מצרים ראו כולם איך **כל** הכישופים בטלים ברגע! ובאמת צריך להבין מה ההבדל בין אותם רבנים צדיקים שאמרו שם קדוש ובאמצעותו עשו מופתים שונים, כדוגמא שקבלו פצעים או שהתירו את הספינה להפלגה או שכך ברחו לארץ אחרת וכו'.. לבין אותם המתעסקים בכוחות לא ברורים על פי הטבע שד' ברא ודרכי הרפואה כמו מצרים והרבה מעשים אחרים בגמרא?

הפרוש הוא כמו שאמרו חז"ל כי כשפים נקראים כך כי זה נראה כאילו מכחיש פמליא של מעלה, וכמובן שזה לא מכחיש באמת את גזרת ד', כי הוא ברא אותם אבל זה נראה כמכחיש. יש כל מיני תערובות שד' **התיר** לעשות כדוגמת צמר וכותנה... ויש כאלו שד' **אסר** כמו צמר ופשתן יחד. הטומאה של הערבובים האסורים מתחברת בקלות עם טומאת הכישופים ולבסוף זה יכול להביא לנסינות גדולים באמונה בד', כביכול יש כוח המתנגד ח"ו לגזרות ד' יתברך, ובאמת הוא ברא את הטעות הזו למי שירצה לבוא ולטעות בבחירתו האישית!

לנו יש מצוה "תמים תהיה עם ד' אלוקיך" (לא חייב להיות תמים עם בני אדם אבל כן

המשך בעמוד הבא

שיר הכבוד

בחרו תשובה אחת נכונה:

1. כאשר התובע יודע שאין לו שום זכות בדין תורה-

- א. יתבע את חברו בכל אופן כדי שלא יהיה משעמם בחיים.
- ב. מותר לתבוע את חברו רק שיודיע לו קודם.
- ג. אסור לתבועו ויש בכך גם אונאת דברים וגם מוציא שם רע.

2. האם מותר לתבוע תביעה מוגזמת וכך להטות את הדיינים לעשות

פשרה (בהתאם לתביעה)?

- א. כולם משקרים אז למה לא להוסיף
- ב. בביטוח מותר, בבית דין אסור
- ג. אסור בכל אופן

(ע"פ "מענה פיו")

לעילוי נשמת

ישראל יוסף בן אריה מנחם זצ"ל

פגיונות

שיר פלא: יחא, חלב, אבן
פרשאלה: מכשפה, שור, פן, טוהר, ידו, משכלה.

שיר הכבוד ג1. ג2

חי דע: עבד

כי לו יאה: 1. בבא קמא דף עז

2. עדים זוממין מקבלים מיתה ללא התראה, והסיבה-כאשר זמם, והעד חשב להרוג בלא התרעה.

פכשאפה ענו

ענו,

התשובה מתחילה באות המצויינת:

מ- את מי אסור להחיות?

ש- שם של בהמה המוזכרת הרבה בפרשה..

פ- שמא, אולי

ט- איך נקרא מראה ברור וצלול?

י- מה ד' לא שלח אל אצילי בני ישראל?

מ- איך קרויה הקוברת את בניה?

אונתהרע

חנה ספרה לדבורה:

"אהובה ואני לא למדנו כראוי

בבית הספר".

דבורה רשאית להאמין כי חנה

לא למדה כראוי בבית הספר

אבל אין לה להאמין

שאהובה לא למדה!

(נצור לשונך)

שיר הפכשה- האגן

להיות תמים עם ד')

גם בימינו כאשר ישנם כל מיני פעולות אסורות המקרבות ומורידות את מראה

הבושה ומצמצם את ההבדל בנינו ובין הגויים וזה מקרב אותנו לטומאה ומרחיק אותנו מן

הקדושה. כמו למשל- פעולות רפואיות שאין להם הסבר הגיוני בטבע איך זה עובד

ומנסים לסגן "הסבר" בכל מיני מילים מצועצעות ויפות, והדבר מגיע מהגויים שהם

בעצמם לא יודעים איך זה בדיוק עובד ויש לחשוש בזה לכוחות טומאה. ואדרבה השם

גדרים וסיגיים יזכה להשמר ולהיות עם קדוש לד'. ומעשה בשני אחים צדיקים קדושים

שנקלעו לטירה של מכשפים במקום שומם (בחו"ל) וכיבדו אותם שם בפירות כלאיים

שזרעום בשדה חרושה משור וחמור יחדיו, בקיצור, בתערובות איסור וכישופים ונזהרו

בכל הגדרים והסיגיים וכשיצאו משם לרגע נתנו את הפירות הטמאים לכלבים ביער ואחרי

אכילתם נהיו עזי נפש ממש ורצו הכלבים למכשפים והמכשפות שיצרו את הפירות הללו

וטרפו אותם ואז ראו כולם איך הכישופים החזיקו לזמן, ומכאן נלמד כמה צריך להאמין

בד' ולבטוח בו כי הכל ממנו ואי אפשר לשנות גזירתו, ורק היראת שמים בידינו ועם זה

נבחר.. אבל, כשרואים מי שעובר על רצון ד' וכביכול נראה שמכחיש פמליא של מעלה כי

כאילו מעשיו הועילו, והאמת- שהוא מקלקל!! זה יכול להיות בפרנסה, שהוא מקלקל

לעצמו כשהוא חושב ומשוכנע שמעשיו המקולקלים יקרבו לו את האושר.

שבת שלום ומבורך!!

הי- צע?

בארמית הוא עשה

בערבית הוא בנה

בתפילה יש עליו ברכה

וכשהוא יהודי יצא בששה

כי לו יאה

1. היכן יש עמוד שיש בו שורה וחצי

גמרא?

2. מתי ב"ד עונשים מיתה ואפילו

בלא התראה?

(מאת הרה"ג יא"ה דינר שליט"א)

אשתינו!

"אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלוהים"

אומר בעל הטורים, אם לא ימצא הגנב ונקרב, ראשי תבות אליהו,

לרמז שאם לא ימצא הגנב, לעתיד לבוא כשיבוא אליהו הנביא ידעו בדיוק מי

הוא הגנב.

(א.נ.ר.)

שיר פאא

פתרו ושבצו

הפוך מאחי

לא מבשלים אותו עם גדי

הלוחות עשויות מ..